

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Śliwiński /spr/

Protokolant: stażysta Marta Wujek

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2014 roku.

sprawy **R. S.**

obwinionego z art. 97 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P.

z dnia 14 lutego 2014 roku, sygn. akt VIII W 2154/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań Stare Miasto w P. do ponownego rozpoznania.

D. Ś.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. w sprawie sygn. akt VIII W 2154/13 uznał obwinionego **R. S.** za winnego tego, że w dniu 24 maja 2013 r. w godzinach 9.00 – 13.00 w P. na Placu (...), kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas parkowania i uszkodził zaparkowany pojazd marki F. (...) o nr rej. (...),

tj. wykroczenia z art. 97 kw i za to wykroczenie wymierzył mu karę 300 zł grzywny.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269) zasądzając od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100 zł oraz na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. t. jedn. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzając mu opłatę w kwocie 30 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony zaskarżając go w całości i podnosząc, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie potwierdzał jego sprawstwa wbrew ustaleniom poczynionym przez Sąd I instancji. Z treści uzasadnienia apelacji skarżącego można wysnuć wniosek, iż wniósł on o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się zasadna i zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

Odnosząc się do meritum zarzutów apelacji obwinionego podzielić należało zastrzeżenia skarżącego w przedmiocie tego, czy zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na przypisanie mu sprawstwa ponad wszelką wątpliwość.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji nie dość wnikliwie odniósł się do stwierdzonych uszkodzeń samochodu pokrzywdzonego i obwinionego, w szczególności do jakości materiału fotograficznego załączonego do akt sprawy. Mianowicie jakość zdjęcia samochodu marki F. (...) na k. 10 jest na tyle niska, iż dopatrzenie się ewentualnego śladu otarcia prawego błotnika tego pojazdu byłoby prawie niemożliwe bez naniesionej na zdjęcie przez pokrzywdzonego strzałki koloru niebieskiego wskazującej miejsce, w którym dopatrzył się on uszkodzenia powłoki lakierniczej. Na zdjęciu na karcie 6 akt ślad ten nie jest w ogóle widoczny. Idąc dalej poziome umiejscowienie tego śladu nie w pełni koresponduje z śladami uszkodzenia powłoki lakierniczej samochodu marki F. (...) na prawych tylnych drzwiach (k. 8). Oprócz zarysowania poziomego widoczne jest na nich również zarysowanie biegnące w płaszczyźnie pionowej. Poza tym dostrzegalne ślady uszkodzeń na drzwiach samochodu F. zdają się być znacznie wyraźniejsze niż ślady uszkodzeń na błotniku F. (...), co również może budzić wątpliwości, czy oba uszkodzenia mogły powstać wskutek kontaktu przedmiotowych pojazdów. W końcu rozważenia wymagało, czy F. (...) mógł zarysować wskazanym fragmentem prawego błotnika drzwi F. (...) pokrzywdzonego dokładnie na tej wysokości. Truizmem będzie w tym miejscu uwaga, iż prawidłowa ocena wskazanego materiału dowodowego ma istotne znaczenie dla pozytywnego zweryfikowania zeznań pokrzywdzonego. Tymczasem Sąd Rejonowy do słabej jakości dokumentacji fotograficznej przedstawionej przez pokrzywdzonego oraz wątpliwości w zakresie korelacji uszkodzeń pojazdów obwinionego oraz pokrzywdzonego w ogóle się nie odniósł.

Wszelkstronna ocena tych dowodów wymaga w pierwszym rzędzie uzyskania od pokrzywdzonego oryginałów wykonanych przez niego zdjęć. Nie ulega wątpliwości, iż analiza uszkodzeń obu pojazdów uczestniczących w zdarzeniu będzie najbardziej miarodajna w oparciu o materiał fotograficzny najlepszej jakości. W dalszej kolejności należy dosłuchać pokrzywdzonego w celu sprecyzowania, które z widocznych uszkodzeń powierzchni lakierniczej drzwi jego auta miało według niego powstać wskutek kontaktu z F. (...) obwinionego (poziome, pionowe, czy też oba). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiocie korelacji uszkodzeń aut obwinionego i pokrzywdzonego wypowiedzieć się powinien finalnie biegły z dziedziny rekonstrukcji wypadków drogowych, który swoją ekspertyzę oprze na materiale fotograficznym w najlepszej jakości, uwzględniając wymiary obu pojazdów i poddając analizie możliwy tor ruchu samochodu F. (...) względem zaparkowanego obok niego samochodu F. (...) przy wykonywaniu manewru opuszczania miejsca parkingowego.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z uchyleniem orzeczenia przemawiał brak wnikliwości w ocenie dokumentacji fotograficznej załączonej do akt przez pokrzywdzonego, tj. niedostrzeżenie wątpliwości zdających się przemawiać na korzyść obwinionego, a w konsekwencji oparcie rozstrzygnięcia na niekompletnym materiale dowodowym.

Przy ponownym rozpoznaniu niniejszej sprawy Sąd Rejonowy uzupełni materiał dowodowy w wyżej wskazanym zakresie oraz ponownie rozważy istnienie podstaw do przypisanie obwinionemu sprawstwa i winy zarzuconego mu czynu.

SSO Dariusz Śliwiński